

रिणी त्रिफलके चक्रे युगबन्धनप्रदेशसमीपे एक उपस्तम्भनार्थः^{१)} स्तम्भः स चानसः पृथग्भवति अनसा सह बद्धो वा उभयथा दर्शनात् · इत्येवंविधे ऽहतेऽनसो भवत इति प्रतीयते ।

उत्तरेण परिक्रम्य दक्षिणमुपस्तम्भाति विष्णोर्नु कमिति (५. १८) ॥ ११ ॥ अध-
र्गुर्द्वेऽपि हविर्धाने उत्तंक्षिणं हविर्धानमुपति युगप्रदेशं दारुणि स्तम्भे प्रति-
ष्ठापयतीत्यर्थः । तत उत्थाय दशरत्निपरिमाणस्य हविर्धानस्य साधनम् · नवारत्नि
हविर्धानमित्यापस्तम्बः ।

दक्षिणतः स्थूणामुपनिहन्ति विष्णवे वेति (५. १८) ॥ १० ॥ मेथीं निहन्ति निख-
नति अवटे मिनोति · दक्षिणत इति दक्षिणपूर्वः कोणोऽभिधीयते ।

दिवो वेत्युत्तरं (५. १९) प्रतिप्रस्थाता ॥ ११ ॥ हविर्धानमुपस्तम्भाति ।

उत्तरतः स्थूणां पूर्ववत् ॥ १२ ॥ तत उतः उत्तरपूर्वकोणे स्थूणां निहन्ति
विष्णवे वेति (५. १८) मन्त्रेण अधर्गुरेव ।

उभे वा दक्षिणतः ॥ १३ ॥ अथवा उभेऽपि स्थूणे दंत एव हविर्धानस्य
दक्षिणपार्श्वेऽहवाधर्गुर्निहन्ति एकां पूर्वदक्षिणकोणे अपरां दक्षिणापरकोणे इति ।

इतरतस्ततः ॥ १४ ॥ ततोऽनन्तरमितरतः इतरयोः कोणयोरैकैकां
स्थूणां निखनति तूष्णीमेव मन्त्रानुपदेशात् ययोः कोणयोः पूर्वं निखाति ततो
ऽन्ययोरित्यर्थः · यदि प्रथममंसयोर्निखाति तदा इतरयोरिति द्वयोः श्रोणयोः यदि
च प्रथमं दक्षिणतस्तत उत्तरत इति ।

यदु च मानुषऽइति श्रुतेः (३. ५. ३. २१) ॥ १५ ॥ यच्च मानुषे लोकविषये
प्रसिद्धमनसः सुप्रयुक्त[व]ाय मणउपकरणाय च तदपि कुर्यात् उपरि वल्कादि-
निधानबन्धनाधिकस्थूणानिखननादिभिर्दृढीकुर्यादित्यर्थः · कुतः इतरनुषऽइति^{२)}
श्रुतेः इति श्रवणात् । अत्र च पूर्वोक्तेन प्रकारेण हविर्धानमणउपस्य निष्पादनं
कर्तव्यम् · चतसृणां द्वारस्थूणानां निखननम् उपर्युद्गग्राणां त्रयाणां हृदिषामा-
रोपणम् पूर्वद्वारस्योपरिष्ठाद्वाराव्याबन्धनम् उद्गाथीभ्यां परिश्रयणम् · आपस्तम्बः

१) एकमुप° AB. २) „elsewhere than where it (the मेथ्या उपनिहननम्) is done
in common business.” — The explanation of १३ and १५ given by the scholiast
is based on a thorough misunderstanding of this passage.